

i Socialdemokratiet i fremtiden have fokus på, at det skal sikres, at ungdomssanktionen kommer til at blive tilbudt de unge mennesker, som kan honorere sådan et tilbud; at varetægtsfængslingen bliver så kort som overhovedet mulig; at udredningen af den unge iværksættes hurtigst muligt i fase 1, hvor der tages stilling til den unges samlede situation, herunder eventuel behandling for lidelser eller misbrug og en plan for uddannelse og beskæftigelse; at planen i videst muligt omfang laves i samarbejde med den unge og forældremyndighedsindehaveren; og at den unge får mulighed for et støttende efterværn også efter fase 3.

Med lovforslaget indføres en koordinator til den unge, som skal være med til at sikre, at handleplanen fastholdes for alle parter gennem forløbet. Det er vi enige i, og koordinatorens rolle og funktion skal sikres i videst mulig udstrækning. Den unge skal have ret til en koordinator, som skal ansættes hurtigst muligt, og ansættelsen skal helst være i overensstemmelse med den unge. Koordinatoren skal have en rimelig honorering for sit arbejde og sin tid; koordinatoren skal have en mulighed for at klædes på fagligt; han skal sikres supervision; og funktionerne hos koordinatoren, kompetencerne og handlemulighederne skal hurtigst muligt efter lovens vedtagelse beskrives i den foreslåede vejledning fra ministeren.

Lovforslaget indeholder samtidig bestemmelser, der giver en sikret afdeling mulighed for at undersøge både anbragte personer og deres opholdsrum. Socialdemokraterne er enige i, at der skal være den adgang i loven, når man som barn eller ung befinder sig på en sikret afdeling. En eventuel undersøgelse skal dog kun iværksættes på baggrund af en begrundet mistanke og skal først være iværksat efter en konkret vurdering af forstander eller stedfortræder. Samtidig skal personundersøgelsen kun foretages af personer af samme køn som den unge, alt andet ville være et unødigt overgreb. Men vi er tilfredse med, at man samtidig indfører en indberetning til den unges opholdskommune, og giver den unge mulighed for at kommentere forløbet.

Kl. 16.55

Afslutningsvis skal jeg derfor sige, at Socialdemokraterne er tilfredse med den foreslåede opstramning af lovgivningen, og vi kan støtte forslaget med de faldne bemærkninger.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Hr. Kim Christiansen som den næste ordfører.

Kim Christiansen (DF):

Ungdomssanktionen trådte i kraft den 1. juli 2001. Baggrunden for dens vedtagelse var konkrete sager om bl.a. gruppevoldtægter i København og Århus med fortrinsvis unge indvandre-re, og disse sager tiltrak sig meget opmærksomhed i medierne.

Ungdomssanktionen har i sit udgangspunkt en dobbelt rolle, idet den både skal fungere som straf og være behandlende. Målgruppen er sanktionsdømte og svært utilpassede drenge og piger mellem 12 og 18 år, som ikke kan anbringes i traditionelle døgnforanstaltninger.

Der har været mange diskussioner om det hensigtsmæssige i at sammenblende straf og behandling. Der er oven i købet nogle, der mener, at man slet ikke skal straffe de her unge mennesker.

I DF er vi ikke tvivl om, at hvis man som 15-årig – eller som 12-årig for den sags skyld, derfor har vi også plæderet for at få den kriminelle lavalder sænket – begår kriminelle handlinger, er man også gammel nok til at modtage en straf. Jeg vil godt understrege, at straffen ikke skal være den samme, hvis man er 12 år, som hvis man er 17 år. Det har vi tidligere begrundet. Og det skal så enten være i form af ungdomssanktion eller samfundstjeneste.

Man skal gøre sig en ting helt klart her. Jeg synes, nogle af ordførerne måske har prøvet at fremstille et lidt forkromet billede af det her med, at det nærmest er synd for de unge mennesker. Det er altså ikke englebørn, vi taler om. Der er tale om svært belastede unge med voldsomme adfærdsmæssige reaktioner og en destruktiv social adfærd, så behovet for en straf er i høj grad til stede og ganske rimelig.

De unge skal forstå, at samfundet simpelt hen ikke vil finde sig i deres voldelige adfærd, og der skal sættes massivt ind, så de kan bringes frem til en livssituation, hvor deres ressourcer kan nyttiggøres til gavn først og fremmest for dem selv, men også for samfundet.

Hvordan er det gået, siden ungdomssanktionen trådte i kraft? Det er rent ud sagt gået elendigt. Det viser Socialforskningsinstituttets egen undersøgelse fra 2005. 120 af de 148, som er omfattet af undersøgelsen begik ny kriminalitet, svarende til en recidivprocent på 82. Det vidner jo nærmest om total fiasko.